(క్రిందటి సంచిక నుంచి కొనసాగింపు)

జరిగిన కథ

మహతి, వంశీ చిననాటి స్నేహితులు. ఒకే ఊళ్ళో ఉంటారు. వంశీ, సీమ ల సంసారంలో వింత సంక్షోభం రగులుతూ ఉంటుంది. ఈలోగా మహతికి రూమ్మేట్ గా మహతీ, వంశీల చిన్నప్పటి మరో స్నేహితురాలు గౌతమి వస్తుంది. ముగ్గురూ కలిసి వంశీ వాళ్ళ అమ్మమ్మగారి ఊరు రావిపాడులో జాతర చూసి వస్తారు. రావిపాడు నుండి వచ్చిన వంశీతో గొడవ పడి సీమ వెళ్ళిపోతుంది. వంశీ గౌతమికి పంపిన బహుమతి మహతిలో అనుమానాలు రేకెత్తిస్తుంది.

11

"కాస్త మగ్గాక ఉప్పు జల్లి ఓ నిముషం పాటు మూత పెట్టేయ్. "

"ఓ... ఉప్పు అప్పుడు వెయ్యాలా?" నాన్ స్టిక్ పాన్ కి ఉన్న మూతలోంచి బెండకాయ ముక్కలని చూస్తూ అడిగింది మహతి.

"ఏ కూరకైనా ఉప్పు చివర్లోనే వెయ్యాలి. బెండకాయకి మరీనూ.. జిగురొచ్చేస్తుంది లేదంటే. జీడిపప్పు విడిగా వేపుకుని, అదీ, కొబ్బరీ వేసి ఉప్పూ, కారం చూసుకుని దింపేయడమే. ఎక్కువసేపు మూత పెట్టకు." చెప్పాడు వంశీ.

"........."

"ఓయ్.. ఏం చేస్తున్నావ్?"

"జీడిపప్పు ఎక్కడుందా అని వెతుకుతున్నాను."

"సరిపోయింది. దొరికితే నీ అదృష్టం. దొరకకపోతే దాని అదృష్టం. సరే మరి.. ఉండనా?"

"ఊ.. ఊ.."

"అయినా తమరికి తోచిన మహాపాకాలు వండుకోకుండా.. ఏవిటీ ఫోన్లో సలహాలడిగి మరీ?"

"ఎవరో ఫ్రెండ్ ని డిన్నర్ కి పిలిచాన్లే."

"ఒహ్హో... ఎవరో!"

"ఎవరో..."

"చెప్పొచ్చుగా.." బతిమాలాడు వంశీ.

"ఆనంద్ అనీ.. "

"మగ పురుషుడా!! కూల్...." విజిలేసాడు.

"ఏం? అంత ఆశ్చర్యం!"

"ఏమీ లేదూ... ఎడతెగని వర్షాలెందుకా అనుకున్నాను."

"అంత లేదులే.."

"ఊ.. ఊ... నీ అంతటి నువ్వు బెండకాయ వేపుడు వండి మరీ బోయినానికి పిలిచావంటే ఎంత లేదూ!"

"అతనితో నాకేదో పనో మరోటో ఉందని ఎందుకనుకోవూ... "

"దాచుకో దాచుకో.. నాకేం చెప్పకులే." నిష్టూరాలాడాడు.

"దాచుకుంటున్నదెవరో.. కాఫీ మగ్గుల్ని.." దొరికాడని అనాలనుకున్నది అనేసింది.

"దాచుకునేలా ఉంటే నీ అడ్రస్ కి ఎందుకు పంపుతాను మహీ...!"

మహతి ఏమీ మాట్లాడలేదు.

***

ఊహించినట్టే పాండీ కేఫ్ కి రమ్మని కాల్ చేసాడు వంశీ. వెళ్ళే దారిలో ఆలోచిస్తూనే ఉంది మహతి.. తన గురించి ఏమడుగుతాడని కాదు. అతని గురించి ఏం వినాల్సిరావచ్చో అని..

"No beating around the bush. Are you interested in her?" బాదం టీ సిప్ చేస్తూ అడిగింది మహతి.

"అలా నీకెందుకనిపించింది మహతీ?" ప్రశాంతంగా ఉంది వంశీ మొహం.

"ఏమో.. ఆ గిఫ్ట్ చూసి అనుకున్నాను."

"నీకూ గౌతమి గిఫ్ట్ ఇచ్చింది కదా.. జెమినీడ్స్ ఫోటో.. ఇదీ అలానే అనుకోవచ్చుగా.."

"కమాన్ వంశీ. మనం గ్రోనప్స్ లా మాట్లాడుకుందాం. సీమతో టర్మ్స్ బాలేవు. ఇదే సమయంలో గౌతమి ఇంటెరెస్టింగ్ గా అనిపించడంలో ఆశ్చర్యం లేదు. కానీ క్లారిటీ ఉండాలి కదా నీకు?"

"సీమతో తప్పదు. జీవితాంతం..." నిట్టూర్చాడు.

"నిజమే.. మరి ఈ క్రష్ సంగతేంటి?"

"నీ సంగతి చెప్పు ముందు..." నవ్వుతూ మహతి చేతిమీద చిన్నగా తట్టి అడిగాడు.

"టాపిక్ మార్చకు వంశీ."

"చెప్తాను మహీ... ముందు నీ డిన్నర్ పార్టీ గురించి చెప్పు.."

"ఏముంది.. సీనియర్. వేరే డిపార్ట్మెంట్ లే. డాక్టర్ తను. ప్రపోజ్ చేసాడెప్పుడో.."

"ఊ..."

"రిలేషన్ కి నేను రెడీగా లేనని చెప్పాను."

"అదేం..!!"

"ఉన్నమాటేగా.."

"మహతీ.. time to move on!"

"లేదు వంశీ. ఇతనూ మగాడేగా! నమ్మలేకపోతున్నా. సారీ.. కానీ ఇది నిజం."

"నేనూ అలాగే అనుకుంటే.. నీతో కూడా మాట్లాడకూడదు మహతీ. అఫ్కోర్స్ నువ్వు నన్నూ నమ్మకూడదు. దెబ్బ తగిలినంత మాత్రాన... నడవడానికి భయపడం కదా!"

"ఉహూ.. నిజానికి రిలేషన్, మేరేజ్.. వీటిలోనే ఏదో లోపముంది. నాల్రోజులయ్యాక.. డోపమైన్ లెవల్స్ నార్మల్ అయిపోయాక అన్నీ చప్పగా ఉంటాయి. నన్నేదో మోసం చేసేస్తాడనో, వదిలేస్తాడనో కాదు. నూటికి తొంభై తొమ్మిది మంది అనే మాటే.. 'కొత్త మోజు' అని. మొదట్లో ఉన్నంత ఎక్సైటింగ్ గా ఏదీ ఉండదు. అక్కడి నుండీ రొటీన్ కి అలవాటు పడడం, లేదా దాన్ని బ్రేక్ చెయ్యడానికి ప్రయత్నాలు చేస్తూ లైఫంతా గడిపేయడం. ఏమో.. నా ఆలోచనల్లో నాకే క్లారిటీ లేదనిపిస్తోంది. అందుకే దేనికీ రెడీగా లేనన్నాను." ఒళ్లో చేతులు పెట్టుకు నెమ్మదిగా మాట్లాడుతున్న మహతిని చూస్తే వంశీకి బాధనిపించింది. అసహనంగా నుదురు చేత్తో రుద్దుకున్నాడు.

"లే... " లేచి టిప్ టేబుల్ మీద వదిలి నడిచాడు.

"వెళ్ళాలి వంశీ నేను. నిన్నా ఆఫ్ తీసుకున్నాను మధ్యాహ్నం. వెధవ బెండకాయ కూర.. కుదిరి చావలేదు ఇంత కష్టపడి చేసినా.."

"బెండకాయకి నువ్వు బ్రేక్ తీసుకున్నావని తెలీదుగా.. కూర్చో.." కార్ డోర్ అన్లాక్ చేస్తూ చెప్పాడు.

***

"సీమ ఏమంటోంది." పార్క్ లో బెంచ్ మీద కూర్చుంటూ అడిగింది మహతి.

"ఏముంది. వచ్చింది.. 'నేనెందుకు పోవాలి? ఇది నా ఇల్లు. నా జీవితం నువ్వే నాశనం చేసావు.' అని తన జీవితాన్ని క్లైమ్ చేస్తూ.." నవ్వాడు. ఆ నవ్వులో నీలినీడలున్నాయి.. సుస్పష్టంగా..

"నువ్వేమీ అనలేదా?"

"ఏమనను? 'నీ జీవితం' అనే ఒక్క మాటని డిఫైన్ చెయ్ అన్నానే అనుకో.. ఏం చెప్తుంది?"

"మరేం చేస్తావ్ వంశీ?"

"మహతీ, హేపీ మేరేజ్ కి రెసిపీ నాకూ తెలీదు. అన్నీ ఉన్నాయ్... ఉద్యోగం. ఫర్నిచర్, బంగారం, ఆస్తిపాస్తులు. కానీ... జీవితం చాలా డ్రైగా ఉంది. ప్రేమ కి నా డెఫినిషన్ ఏంటో తెలుసా... కూర చివర్లో వేసే ఉప్పులాంటిది. దానితోనే రుచి. పడాల్సినంత పడితేనే రుచి. ఒక్క ప్రేమతోనే బతకలేం.. అలా అని లేకుండానూ బతకలేం. అదీ సమస్య."

"మరి నన్నే ధైర్యంతో పెళ్ళి చేసుకోమని సలహా ఇస్తున్నావ్?"

"ఉహూ.. పెళ్ళి చేసుకోమనడం లేదు. నెగిటివ్ థింకింగ్ వద్దంటున్నాను. ఏ మలుపులో ఏముందో.. అక్కడి దాకా నడిచివెళ్ళాక కదా తెలిసేదీ! ఇక్కడే ఆగిపోకు. ఆ ఆనంద్ నీ సోల్ మేట్ అవుతాడేమో.. అవకాశం ఎందుకు కాదనుకోవడం?"

"మనసుతో ఎక్స్పెరిమెంట్ చెయ్యలేను. మళ్ళీ గాయపడితే?"

"నీకెలా చెప్పాలో తెలియడం లేదు మహతీ. నమ్మకం కోల్పోకు.. మనుషుల మీద.. లైఫ్ మీద.."

"......"

"ఇంతకీ నో చెప్పడానికా పిలిచావ్ డిన్నర్ కి?" ఆటపట్టిస్తున్నట్టూ అడిగాడు.

"ఊ... మొదటిసారి రిజెక్ట్ చేసినపుడు ఇంత అన్రొమాంటిక్ ప్లేస్ లో ప్రపోజ్ చెయ్యడం నాదే తప్పు అని నవ్వేసాడు. మళ్ళీ ఆలోచించు.. అని Read the specimen once again! అన్నంత సులువుగా చెప్పాడు."

"ఊ...."

"అందుకే.. రొమాంటిక్ ఈవెనింగ్ నా నిర్ణయాన్ని మార్చలేదని చెప్పాను నిన్న..."

"Gosh.. You are impossible!! పాపం మానవుడు."

"ఓ మాట చెప్పనా వంశీ.. " కాస్త ఆగి ఆలోచిస్తూ చెప్పింది.

"ప్లీజ్...." ముందుకు వంగి మహతి మొహంలోకే చూస్తూ చెప్పాడు.

"నిన్నటి ఈవెనింగ్ చివర్లో.. నేను అవునని చెప్పుంటే.. ఈరోజు చాలా బావుండేది. ఇద్దరం స్వీట్ నథింగ్స్ మాట్లాడుకుంటూ ఉండేవాళ్ళం. కానీ... ఏదో ఒక రోజు వస్తుంది. నేనో తనో.. విసుక్కునే రోజు. ప్రేమ తగ్గిపోయిందనో, సరిపోదనో కంప్లైంట్ చేసుకునే రోజు, కోపంలో అరుచుకునే రోజు.. వస్తుంది. కాదంటావా?"

"చీకటి పడితే తప్ప కనిపించని నక్షత్రాలని నమ్మే మహతేనా.. ఎదురుగా కనిపించే ప్రేమని చూడకుండా కళ్ళు మూసుకుంటున్నది!" ఆశ్చర్యంగా అడిగాడు.

"అవక్కడే ఉంటాయ్ వంశీ. వెలుగులో కనిపించవు.. నమ్మొచ్చు." నవ్వింది.

"ప్రేమా ఉంటుంది మహతీ.. కోపంలో కనిపించకపోవచ్చు. నమ్మాలి." అదే టోన్ లో చెప్పాడు.

"మరి సీమలో కూడా ప్రేమ ఉందా?"

"ప్చ.... అది డిఫరెంట్ కేస్ లే.." చప్పరించేసాడు.

"నువ్వు ప్రయత్నించావా? నువ్వు తనని మార్చుకోవాలని ప్రయత్నించావా?" నిలదీసింది.

"నేను ఎవరితోనూ షేర్ చేసుకోకపోవడానికి కారణం ఇదే మహీ.. Stepping into my shoes.. it's not that easy! నేను నీకు చెప్పినవి ఓ టెన్ పర్సెంట్ ఉంటాయేమో. బహుశా జరిగే దానిలో నా తప్పూ ఉందేమో. కానీ, మారడం, మార్చడం ఇలాంటి థియరిటికల్ సొల్యూషన్స్ కి లొంగని సమస్యలుంటాయని ఆ సమస్యలో మునిగి ఉన్నవాడికి మాత్రమే అర్ధమవుతుంది. సీమా, నేను.. ఇద్దరం సినిమాల్లో చూపించే రైల్ పట్టాల్లా సమాంతరంగా నడిచిపోవడమే.."

"ఎక్కడో ఇంకెవరో క్రాస్ అవుతారా ఓ రైలు పట్టాకి? కాఫీ మగ్గుతో.." వెటకారంగా అడిగింది.

"అందుకే నువ్వు మంచి ఫ్రెండ్ వి. ఎక్కడా విడిచిపెట్టవు." పకపకా నవ్వాడు మహతి మొహంలోకి చూసి.

"గౌతమి కి ఆశలు రేపొద్దు వంశీ.." సీరియస్ గా చెప్పింది మహతి.

"పోనీ ఏం చెయ్యమంటావో నువ్వే చెప్పు... సీమకి లొంగిపోమంటావా? నన్ను నేను కోల్పోమంటావా? తనకున్న ఇన్సెక్యూరిటీస్ ని భరిస్తూ, తన అనుమానాలకి బలవుతూ, నా నిండు జీవితం ఖరీదు చెల్లించి కూడా కాస్తైనా మనశ్శాంతిని పొందలేక సతమతమవుతూ.. ఇలా శేషజీవితం గడిపేయమంటావా! తనకున్న బలహీనతలకి జాలిపడితే, నామీద నేనే జాలిపడాల్సి వస్తుంది. స్వార్ధంలా అనిపిస్తుందేమో నీకు.. కానీ ఆలోచించు. నన్ను నేను వదిలేసుకుంటే.. అప్పుడైనా సుఖముంటుందని నమ్మకం లేదు. నా ఫేమిలీని, నా పర్సనల్ స్పేస్ ని ఓ మనిషిని సంతోషపరచడానికి కోల్పోవాలి నేను." వంశీ కళ్ళలో కోపం మండుతోంది.

చాలాసేపు ఇద్దరూ ఏమీ మాట్లాడుకోలేదు. చీకటి చిక్కబడుతూండగా బెంచ్ మీద నుండి లేచి బయటికి నడిచారు. కార్ లో మౌనంగా కూర్చున్నాక ఓ నిర్ణయానికి వచ్చినట్టు చెప్పింది మహతి.

"నీ విషయమేవిటో తేలే దాకా గౌతమి గురించి ఆలోచించకు వంశీ..."

"మహతీ... గౌతమి పట్ల నేను అట్రాక్ట్ అయిన మాట నిజం. కానీ, అది ప్లాన్డ్ మాత్రం కాదు. యాదృచ్ఛికం. ఇంతకు మించి ఇప్పుడేం చెప్పలేను. ఆశలు కల్పించడం.. ఊహు.. గౌతమి అంత అమాయకురాలు కాదు. ఓ కాఫీ మగ్ కో, ఓ కాఫీ డేట్ కో ధామ్మని పడిపోయి పెళ్ళైనవాడిని ప్రేమించేస్తుందంటావా!!" డ్రైవ్ చేస్తూనే మహతివైపు ఓ సారి తలతిప్పి నవ్వాడు. ఆ నవ్వులో కల్మషం కనిపిస్తుందేమో అని వెతికింది మహతి.

ఉన్నట్టుండి గుర్తొచ్చి వంశీ మీద గయ్యిమని లేచిందింతలో..

"దుర్మార్గుడా.. కాఫీ మానేసానని చెప్పావ్ నాతో.."

అర్థం కానట్టు చూసాడు.

"గౌతమిని కాఫీకి రమ్మన్నావుగా!"

"హహ్హహ్హహా... అదా! మొన్న నేనేం తాగానో గౌతమిని అడుగు."

"ఒహో.. అల్రెడీ డేట్ కి తీసుకెళ్ళావనమాట. నేను వారంరోజులై ఊపిరి సలపకుండా తిరుగుతున్నాను. బావుందయ్యా.. చాలా బావుంది." ఫోన్ లో గౌతమి నంబర్ డయల్ చేస్తూ చెప్పింది.

"ఓయ్ పిల్లా.. ఓ విషయం అడుగుతాను నిన్ను.."

"...."

"మొన్న వంశీ కాఫీ తాగాడా?"

"......"

"మరి కాఫీకి రమ్మని ఎందుకు పిలిచాడటా?"

"......"

"ఏం చెప్పింది?" మహతి కాల్ కట్ చేసాక అడిగాడు వంశీ.

"Can I take a rain check? అని చాలా పొలైట్ గా అడిగి స్మూదీ తాగావట కదా!"

నిశబ్దంగా నవ్వుతున్నాడు వంశీ.

"కాఫీ ఎందుకు మానేసావు వంశీ?" కార్ డోర్ వేసి, వంశీ వైపుకి వచ్చి నిలబడి అడిగింది. ఇంటి గేట్ ముందు ఆడుతున్న పిల్లలు గోలగోలగా అరుస్తున్నారు.

"కాఫీ అనే లగ్జరీని వదిలేసుకున్నాను.. లోటు బడ్జెట్ వల్ల." మహతి కళ్ళలోకి చూస్తూ చెప్పాడు.

"అంత లోటేమొచ్చింది?"

"అలా నిలదీస్తే కష్టమమ్మాయ్!" నవ్వు వెలుగు కాస్త తగ్గిందతని మొహంలో.. "ఉప్పు నిండుకుంది ఇంట్లో.." కార్ ముందుకు పోనిచ్చాడు.

***

ఏసీ గాలి చల్లగా శరీరాన్ని నిమురుతోంది. బెడ్ లేంప్ కిరణాలు గోడమీద నీడలతో సమాంతరంగా తారట్లాడుతున్నాయి. అర్ధరాత్రిని సమీపిస్తున్న రేయి నిశబ్దంగా జోకొడుతోంది.

పక్కకి తిరిగి నిద్రపోతున్న వంశీని వెనుక నుండి హత్తుకుంది సీమ. ఉలిక్కిపడ్డాడు. శరీరానికి కలిగిన జలదరింపుని అణిచిపెడుతూ పళ్ళు బిగించాడు. భుజం పట్టి తనవైపుకి తిప్పుకుందతన్ని..

"పడుకో సీమా.." ఆ మాట చురకత్తిలా సీమ అహాన్ని కస్సున కోసిపారేసింది.

"తలనొప్పా?" అతని భుజం మీద ఆమె చెయ్యి బిగిసింది.

సమాధానం చెప్పలేదతను.

కాసేపట్లో బాత్రూమ్ లోంచి వినిపిస్తున్న శబ్దాలకి తుళ్ళి పడి లేచాడు. ఓరగా తీసున్న తలుపు తోసుకుని లోపలికెళ్ళేసరికి హేండ్ మిర్రర్ నేలమీద బద్దలై పడుంది.

"ఏమయింది?" తీక్షణంగా అడిగాడు.

"నీకు నా అందం తక్కువయిందేమో అని చూసుకుంటున్నాను.." ఆమె కళ్ళు ఉక్రోషంతో రగిలిపోతున్నాయి.

"పద.. పడుకో.." నిర్లక్ష్యంగా బెడ్రూమ్ లోకి నడిచాడు.

"ఎలా పడుకోమంటావ్! ఏముంది నాకీ ఇంట్లో..? కోపమొచ్చి వెళ్ళి పోతే కూడా పట్టించుకోవు. ఏడిస్తే ఓదార్చవు." అరిచింది కసిగా..

నిశబ్దంగా మంచంపై వాలి కళ్ళు మూసుకున్నాడు. చరచరా నడిచి వచ్చింది గదిలోకి.

"నాలుగురోజులు నేను కనుమరుగైతే చాలు.. నీకు నూరిపొయ్యాల్సినవన్నీ పోసేస్తుందావిడ. చెప్పిందా నాతో కాపురం చెయ్యద్దని?" విసురుగా లైట్ ఆన్ చేసి వంశీని కుదుపుతూ అడిగింది.

"నిన్నెవడు వెళ్ళి పోమన్నాడు? వెనక్కి రాగానే నవ్వుతూ స్వాగతం పలకాలా?" లేచి కూర్చుంటూ అడిగాడు. అతని గొంతు మామూలుగా ఉంది.

"నా లెక్క నీకేముంది? నువ్వు పారేసే డబ్బుకోసం లక్ష మంది ఆడకుక్కలు నీ చుట్టూ తిరుగుతున్నారు కదా!!" రెట్టించింది.

సూటిగా ఆమె వైపు చూసాడు. అసహ్యం కంటే ఎక్కువైనదేదో ఉందా చూపులో..

"ఏం.. అలా చూస్తావేం."

"....."

"నాకు పిల్లలు కావాలి. అప్పుడు కానీ నాకు విలువ ఉండదు." ఒక్కోమాటా చాలా స్థిరంగా పలికింది.

"నీకు పిల్లలు కావాలంటే నీ ఇష్టం. నాతో మాత్రం కుదరదు." అంతే స్థిరంగా చెప్పాడు.

"వంశీ...." నమ్మలేనట్టు చూస్తూ ఉండిపోయింది.

చాలా ప్రశాంతంగా చూస్తున్నాడు.

"నన్ను.. అనుమానిస్తున్నావా?" దెబ్బతిన్న ఆడపులిలా ఉందామె గొంతు.

"లేదు సీమా. నాకు సంస్కారం ఉంది. అందుకే నేరుగానే చెప్తున్నాను. నీ ఇష్టం అని."

మాటలుడిగి నిలబడిపోయింది సీమ.

"నీకు నా మీద నమ్మకం లేదు. ఇష్టం లేదు. పోనీ.. నేను చెడ్డవాడినే నువ్వనుకుంటున్నట్టూ. నా వాళ్ళందరూ చెడ్డవాళ్ళే. మరి అలాంటి నాతో నీకు పిల్లలెందుకు?" సూటిగా అడిగాడు.

"కాపురం నిలబెట్టుకోవాలనే చూస్తుంది ఏ ఆడదైనా..." రోషంగా సమాధానమిచ్చింది.

"కాపురం కోసం పిల్లలు!" పెదవి విరిచాడు.

వింతేముందన్నట్టు చూసింది.

"పిల్లలని కనడానికి ఆడామగా సరిపోతారేమో... పెంచడానికి అమ్మా నాన్నా కావాలి." స్పష్టంగా పలికిందతని గొంతు.

***

"We believe we re choosing a partner. But we may merely be the happy victims of nature s lovely plan."

"అలా అన్నాడా?" ఆశ్చర్యంగా కళ్ళు విప్పార్చి అడిగింది గౌతమి. అవునన్నట్టు తలూపింది మహతి.

"అంటే..? marriages are made in heaven టైప్సా ఈ నేచర్స్ లవ్లీ ప్లాన్ అంటే.. కొటేషన్ బావుందోయ్!" నవ్వింది.

"ఉహూ.. కాదు నువ్విలా నిలబడు చెప్తాను." డాబా పిట్టగోడకి ఆనుకుని ఉన్న గౌతమిని తన ఎదురుగా లాక్కుని చేతులు పట్టుకుని వేళ్ళతో తన అరచేతుల్లో రాస్తూ చెప్పింది.

"ఊ.. కితకితలూ..." గౌతమి కిలకిల్లాడింది.

"అబ్బా ఉండూ.. ఇలా నిలబడ్డాడు. నన్నిలా ఎదురుగా నిలబెట్టుకుని చెప్పాడనమాట. ఇప్పుడు నువ్వు మహతి. నేను..." పేరు మింగేసింది.

"అబ్బో.. అబ్బో... ఊ.. ఊ.." మహతి గుండ్రటి మొహంలో జిగేల్మని మెరిసిన సిగ్గుని చూసి పకపకా నవ్వింది గౌతమి.

"ఎవరినైనా నువ్వు ఇష్టపడ్డావంటే.. దానికి 55% వాళ్ళ body language కారణమట. 38% కారణం వాళ్ళ గొంతు వలన. tone and speed of their voice వలన అన్నమాట. ఇక కేవలం 7% మాత్రమే వాళ్ళు నీతో ఏం మాట్లాడారూ అనే దానివలన.."

"ఊ..." ఆసక్తిగా చూస్తోంది గౌతమి.

"మనం ఎన్నో చూసుకుని ఎంచుకున్నామనుకుంటాం కానీ.. ఇదంతా నేచర్స్ ప్లాన్ అంటాడు తను. ఎందుకంటే.. With an irresistible cocktail of chemicals, our brain entices us to fall in love. బ్రైన్ లో కెమికల్స్ వలనే మనం ప్రేమలో పడతాం అని.."

"నిజమా!!"

"ఊ ఊ.. నిజమే."

"కెమికల్ రియాక్షన్ వల్ల ఇంకేదో జరుగుతుంది కానీ లవ్.. ఉహూ.." కన్నుగీటింది గౌతమి.

"లవ్వంటే 'నువ్వాదరినీ.. నేనీదరినీ' టైపు ప్లెటోనిక్ లవ్ కాదమ్మా.. అతి మామూలు మనుషుల మధ్య లవ్! లస్ట్, అట్రాక్షన్, అటాచ్మెంట్. ప్రేమలో ఇవి మూడు ఫేజెస్ అనుకుంటే.. ఆడ మగా ఒకరినొకరు చూసుకోగానే టెస్టోస్టిరాన్, ఈస్ట్రోజెన్ రిలీజ్ అవుతాయట. ఇది లస్ట్ కి కారణం." చెప్పింది మహతి.

"మేల్, ఫీమేల్ హార్మోన్స్ కదా ఇవి?" గౌతమి చేతులు ఇంకా మహతి చేతుల్లోనే ఉన్నాయి.

"యెస్. రెండో ఫేజ్.. అట్రాక్షన్. సడెన్ గా ఏ షాపింగ్ మాల్ లోనో, ఏ బయోకెమిస్ట్రీ లేబ్ లోనో అతను ఎదురయ్యాడనుకో.. నోరు తడారిపోయి, చెమటలు పట్టేసి గుండె దడా దడా కొట్టేసుకుంటుంది చూడు.. దానికి కారణం Adrenaline అనమాట."

"స్వదేశ్ కి ఇంటర్వ్యూకి వెళ్ళినప్పుడు నాలో ఇదే రిలీజయిందనమాట!" నవ్వింది గౌతమి.

"ఓ..యా! ఇదే. ఇక ప్రేమలో పడితే.. 'గాల్లో తేలినట్టుందే... గుండె పేలినట్టుందే..' అన్నట్టుంటుంది చూడూ. బోలెడంత హుషారొచ్చేస్తుంది. ఆకలెయ్యదు. నిద్రపట్టదు. హైపర్ అయిపోతాం. కొకైన్ తీసుకున్నట్టూ.. దానికి కారణం Dopamine. నిజంగా కొకైన్ తీసుకుంటే బ్రైన్ మీద ఏ ఎఫెక్ట్ ఉంటుందో.. ఈ డోపమైన్ రిలీజ్ అయినా అంతే. అట్రాక్షన్ ఫేజ్ లో రిలీజయ్యే రెండో హార్మోన్ ఇది."

గౌతమి నమ్మలేనట్టు చూస్తోంది. మహతి ఉత్సాహంగా చెప్పుకుపోతోంది.

"ఇక మూడోదీ అతి ముఖ్యమైనదీ Serotonin. OCD అంటారు తెలుసా నీకూ? Obsessive Compulsive Disorder. ఈ జబ్బున్నవాళ్ళలో సెరటోనిన్ లెవెల్స్ ఎంతో అంత ఉంటుందట ప్రేమలో పడ్డ వాళ్ళ శరీరంలో.. దీని వలన ఏమవుతుందో తెలుసా?" ఆగి నవ్వింది.

"బాబోయ్.. అయితే ప్రేమ రోగమేననమాట! ఊ చెప్పు."

"టూ ప్లస్ టూ.."

"అంటే మనమిద్దరం మనకిద్దరూనా? అప్పుడే!" అంటున్న గౌతమి చేతిమీద కొట్టి నవ్వింది మహతి.

"తను ప్రేమించిన అబ్బాయి 'two plus two equals to four' అని చెప్పినా 'అబ్బ! ఏం చెప్పాడసలూ..!' అంటుందట అమ్మాయ్. అంటే వాళ్ళలో ఉన్న మంచి కొండంతలవుతుంది. flaws కనిపించవు. అంతా rosy గా ఊహించేసుకుంటామనమాట!"

"హహ్హా.. అదా టూ ప్లస్ టూ అంటే!" నవ్వింది గౌతమి.

"ఊ.. నా డైలాగ్ కాదులే. ఎప్పుడో వంశీ చెప్పాడు. ఎక్కడో చదివానని.." వంశీ పేరు గౌతమిలో ఏ మార్పు తెస్తుందా అని కనుకొలకుల్లోంచి గమనించింది మహతి. క్షణకాలం గౌతమి పెదాలు బిగించి విడిచింది.

"ఇక అటాచ్మెంట్ పిల్లా... Oxytocin and Vasopressin ఈ రెండు neurotransmitters అవసరం ఇద్దరు జీవితకాలం కలిసి ఉండాలంటే."

"వైర్లూ ట్యూబులూ కనిపిస్తున్నాయి నాకు నువ్వు చెప్తున్న పేర్లు వింటూంటే?" నవ్వాపుకుంది గౌతమి. సీరియస్ గా చూస్తున్న మహతితో చెప్పమన్నట్టు సైగ చేసింది.

"Oxytocin చైల్డ్ బర్త్ లో ఇంపార్టంట్ రోల్ ప్లే చేస్తుంది. తల్లీ బిడ్డల మధ్య అటాచ్మెంట్ కి ఈ ఆక్సిటోసినే కారణం." చెప్పింది మహతి.

"అవునా!! ఇదే రిలీజ్ అవుతుందా ఆడా మగా మధ్యా..!!"

"ఊ.. ఎప్పుడో తెలుసా.. ఆర్గాజమ్ కలిగినపుడు."

నమ్మలేనట్టు చూసింది గౌతమి. అవునన్నట్టు తలూపింది మహతి.

"Intense love making. It deepens the feelings of attachment and makes couples feel much closer to one another after they have had sex. సృష్టిరహస్యం ఇదే! ఇక
Vasopressin కూడా అప్పుడు రిలీజ్ అయ్యే హార్మోనే. లాంగ్ టర్మ్ కమిట్ మెంట్ కి ఇది చాలా హెల్ప్ చేస్తుందట."

నిశబ్దంగా వింటూ ఉండిపోయింది గౌతమి.

"Complete strangers ఇద్దరు అరగంట కూర్చుని కాఫీ తాగుతూ, ఒకరి గురించి ఒకరు కబుర్లు చెప్పుకుని, ఆ తరువాత నాలుగంటే నాలుగే నిముషాలు ఒకరి కళ్ళలోకి ఒకరు చూస్తే.. లవ్ హార్మోన్స్ రిలీజ్ అయిపోతాయట! మొదటి స్టేజ్ లోకి ఎంటరైపోతారు. ఆపై ఆ ఇద్దరి కృషీ అనమాట!" నవ్వింది.

కాసేపాగి చెప్పింది మహతి.. నెమ్మదిగా కలలో మాట్లాడినట్టూ..

"నా చేతులు పట్టుకు చెప్పాడు గౌతమీ.. ఇలాంటి చల్లటి వేళలో.. చుక్కలు పొడుస్తూండగా.. నా కళ్ళలోకి చూస్తూ.. 'నా బైక్ మీద నిన్ను లేబ్ కి దించి నీ టైం లో నాలుగు నిముషాలు సేవ్ చేస్తా ప్రతీ రోజూ. నీ కళ్ళలోకి చూసేందుకు.. ఇలాంటి నాలుగు నిముషాలు ప్రతిరోజూ..' అని."

మహతి భుజాల చుట్టూ చెయ్యి వేసింది గౌతమి. రెండు నిముషాల తరువాత అడిగింది..

"పెళ్ళి చేసుకుంటావా ఆనంద్ ని?"

"ప్రేమ నిజమే అయితే... దాన్ని కట్టేసుకోవాలా తాళ్ళతో?" మహతి కళ్ళలో నక్షత్రాల వెలుగు తళతళా మెరిసింది.

***

ఇంకావుంది.

(రచయిత్రి బ్లాగు http://kothavakaya.blogspot.com/)

COMMENTS